

A GESZTENYERÖNK FELHASZNÁLÁSA

A ligeterdőkben és szórványban álló idős, esetenként több száz éves gesztenyefák törzse értékes faanyag. A korszerű gesztenye ültetvényekben ilyen mennyiségű és értékű faanyag nem várható. A gyümölcs hozam érdekei folytán lényegesen alacsonyabb törzsűek a fák, a rönkök rövidebbek. Az ültetvény selejtezése fiatalabb korban várható, s így a rönkök vastagsága is kisebb lesz.

A gesztenyefa a tölgyéhez hasonló, magasabb csersavtartalma következtében azonban annál időtállóbb.

A gesztenye fájának leggazdaságosabb hasznosítási módja a csersav kivonása a bőrcserző ipar részére. A visszamaradt fahasábok cellulóz, alkohol vagy papírnyerés céljára használhatók. Egy mázsa gesztenyefa a következő anyagokat tartalmazza:

- 13 kg csersav
- 27—30 kg cellulóz
- 18—19 kg pentozán
- 6,6—10,8 kg lignin
- a különböző zsírokból 40 dkg
- a 70 dkg hamualkotó részekben 35 dkg kalcium-oxid, 4 dkg kálium-oxid és 4,2 g foszforanhidrid marad.

Szerfaként is sokoldalúan használhatók. Műszaki tulajdonságai; elsősorban magas páratartalmú helyiségekben való alkalmazásra előnyösek. Belőle készülnek a legmagasabb kort megérő, nagyméretű boroshordók s egyéb pincefelszerelési tárgyak.

A gesztenye fája gazdasági és egyéb épülettetőszerkezetek, belső faburkolatok, esetleg pultok, külső ajtók és kapuk készítésére használható. Faszén égetésre, valamint tűzifaként egyéb fafajok alkalmasabbak. Kalóriaértéke 3174, a tölgnél és büknél alacsonyabb. A szerfának nem megfelelő méretűeket oszlopok vagy karók gyártására lehet használni. A gesztenyefából készült támbereendezések tartósabbak, mint az egyéb fafajokból készültek.

Forrásként szolgált:

Dr. Szentiványi Péter - Gesztenye - Mezőgazdasági Könyvkiadó -